

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije večernje mise preko tjedna u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 I 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 25 (563), 15. svibnja 2022.

KRALJICA

V. vazmena nedjelja

Čežnja da budemo voljeni

*Jedna od najdubljih čežnji ljudskog srca jest
da budemo voljeni. Kad vas ljubav dotakne,
zatitra najtanja struna vašega bića.*

*Teško je zapravo shvatiti kako očajnički
trebamo ljubav. Teško je voljeti sebe ako
niste najprije voljeni. Kad ste voljeni, vaše
srce hrli u ples života.*

*Kad vas otkriju, onda vi otkrivete sebe.
Cijeli vaš život okrijepljen je novom snagom
i svjetlošću. Lijepo je biti u vašem društvu.
Ljubav budi mladenaštvo srca. Otkrivajte
vašu stvaralačku snagu. Kad se probudite
s poštovanjem prema sebi, razbudi se
proljeće u vašem srcu.*

*Kad zadobijete naklonost svoje duše,
prestat će mnoge nevolje u vašem životu.*

*I. čitanje (Dj 14, 21b-27), II. čitanje (Otk 21, 1-5a)
Evandjelje po Ivanu (Iv 13, 31-33a.34-35)*

USKRSNUO JE (PROSLAVLJEN) SIN BOŽJI

LJUBITE JEDNI DRUGE – TAKO ĆETE USKRSNUTI!

U Isusu je uskrsnuo Sin čovječji! Kroz Isusa se pokazala Vječna ljubav i čovjekov poziv. Smisao življenja sina čovječjeg nije na razini ove svakodnevne prirode - njegov je smisao na uskrsnoj strani, na Božjoj strani. Kad čovjek 'uskrsne' tad se najsnažnije slavi Bog, a i čovjek.

Slavu Bogu dajemo najviše svojim uzdizanjem, svojom praksom ljubavi. Da, svi želimo ostvariti taj u nama drijemajući i nikada ostvareni cilj, a kao da ne znamo kako ili ne prihvaćamo 'savjet' drugih. Razni su pokušaji na privatnom i zajedničkom planu da se dođe do 'smirenja', ali kao da nijedan pokušaj nije uspio. Kroz Isusa je Bog progovorio i čovjeku pokazao put i mjesto smiraja. Prvo, čovjek treba biti svjestan da je Božji sin, kćer.

Da Bog u njemu i time se čovjeku otvaraju božanske mogućnosti. Tek kad su se apostoli preobrazili (uskrsli) kroz Isusa tada za njih postaje životna istina Ljubav. Potrebno je u sebi se razobličiti da bi se moglo istinski ljubiti. Preobražen čovjek istinski sve zapovijedi naravi i Božje svodi na ljubav prema apsolutnoj ljubavi i prema ljudskoj ljubavi. (Ljubi Boga i blišnjega svoga). Koliko god nam je želja da ljubimo blišnjega (valjda je 'daljnega' lako ljubiti jer se i ne radi o konkretnoj ljubavi!?) doživljavamo poteškoće u samima sebi. Kao da nam to ne ide. To je očito da još do kraja nismo 'kršteni' (preporođeni).

Isus ostavlja jednu jedinu zapovijed svojim učenicima: Ljubite se međusobno! I ovo je srž kršćanstva. To je osnovna dogma kršćanskog vjerovanja i življenja. Čovjek, kršćanin se razvija u istinskog čovjeka, sliku Božju, kroz ljubav. Kroz ljubav se najjasnije očituje 'slava Božja'. Najjača je propovijed o Isusu međusobna ljubav. Kršćanska apologetika (obrana) jest međusobna ljubav, ali isto tako manjak ljubavi zasjenjuje Isusovo i Božje lice. Mržnja je najveća antipropaganda kršćanstvu. Ljubav

razobličuje sve naše vlastite lažnosti, sve prikrivene interese. Ljubav oslobađa i čini čovjeka slobodnim prema drugome.

Sjeme Vječne ljubavi zasijano je u sva ljudska srca. Ali su također mnoge stvari prigušile da ta klica proklja. Mi ne možemo stvoriti ljubav (nasilno se ne može ljubiti), ali možemo osloboditi sebe svega onoga što nam je zatrpalo Vječnu klicu ljubavi. To otklanjanje skoro spada u naše mogućnosti. To je naše, a možda radi toga i oklijevamo s oslobađanjem svojeg bića. Previše smo zarobljeni da bi mogli istinski ljubiti.

Mi se možemo otvoriti ljubavi, možemo se otvoriti da progovori ljubav. Ne radi se o tome da imamo geste ljubavi, već da se naša dubina izriče kroz ljubav. Jako je bitno da naši čini odgovaraju našoj duši, odnosno da naša duša odgovara našim činim. Isusove riječi, kako ih navodi sv. Ivan, očito govore bitnost Isusovih nasljednika: ljubav. Pa se očito vidi, bez ikakvog posrednog izvlačenja smisla, da je kršćanstvo vjera (religija) ljubavi.

Sve ono što se kasnije događalo u kršćanstvu – razdiobe, nemaju nikakve veze (dapače su izričito protiv) s izvornom Isusovom molitvom i zapovijedi. Isus nije odredio međusobnu ljubav pod nekim uvjetima. Ljubav je postavio bezuvjetno. Zakonitost ljubavi jest da je bezuvjetna, da nije ideologija, da nije isključiva. Nažalost, ideologija je ugušila ljubav. Ne bih htio reći da se radi o nečijoj zloći, ali isto tako je očito da se radi o devijaciji.

Učenici se razdijelili. Da li se može još govoriti da su Isusovi učenici? Ivan kaže: Bog je ljubav! Tko ostaje u ljubavi ostaje u Bogu i Bog ostaje u njemu. A sv. Augustin će dodati: Ljubi, iza toga čini što hoćeš! Kao da čovječanstvo ne može progutati glagol ljubiti. Ali se njime može izreći razna značenja. Od ljubiti Boga do ljubiti čokoladu, koliko li nijansi? Kolika razlika između ljubiti prijatelja, prijateljicu i ljubiti hranu? Postoji čak opozicija u istom značenju. Kristova ljubav se razlikuje od 'erosa'. Ona ima značenje 'agapea'.

Agape oprašta, dijeli, prihvaća čovjeka onakvoga kakav jest, altruistička.

Tko ljubi (agape) ima Boga i radi kao Bog...

Marijan Jurčević, OP